

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa [...] Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko Z. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 czerwca 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 4067 (cztery tysiące sześćdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym,

które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 lutego 2020 r. pozwana Z. W. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

Powyższego wymogu nie spełniła skarżąca, powołując się na zagadnienie związane z przelewem wierzytelności bankowej zabezpieczonej hipoteką (umowa cesji wierzytelności zawarta w dniu 10 listopada 2015 r.) w stanie prawnym wyznaczonym przez art. 95 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 marca 2019 r., tj. przed zmianą brzmienia tego przepisu na skutek wejścia w życie ustawy z dnia 17 stycznia 2019 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r., poz. 326). Podniesiony przez skarżącą problem był już przedmiotem

analizy w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w którym przesądzono, że uchylenie art. 92c pr. bank. - obowiązującego w chwili zawarcia przez powódkę umowy kredytowej - prowadziło do sytuacji, iż od dnia 13 stycznia 2009 r. przelew na fundusz sekurytyzacyjny wierzytelności bankowej zabezpieczonej hipoteką nie wymagał zgody dłużnika rzeczowego. Podstawy dla kreowania obowiązku uzyskania zgody dłużnika rzeczowego na przelew stosownej wierzytelności nie stanowił także art. 95 ust. 4 i 5 pr. bank. zarówno w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją przeprowadzoną ustawą z dnia 17 stycznia 2019 r., jak i po nowelizacji (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2018 r., IV CSK 280/17, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z 5 dnia października 2018 r., V CSK 168/18, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2019 r., II CSK 394/18, niepubl. oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2020 r., I CS 366/20, niepubl.). Podkreślić należy, iż zmiany dokonane powołaną wcześniej ustawą z dnia 17 stycznia 2019 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw - w zakresie dotyczącym art. 95 ust. 5 pr. bank. - miały na celu jedynie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących tego przepisu w przypadku przeniesienia hipoteki w związku ze zbyciem wierzytelności bankowej zabezpieczonej hipotecznie (por. uzasadnienie projektu ustawy - druk nr 2877/VIII kadencja).

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 i § 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).